

ELSŐ BUDAPESTI SZÉKELY BÁL

EJSZAKAI
KIADÁS

2014. február 1., szombat • Budapest, Duna Palota

FŐVENDÉG:
DR. KÖVÉR LÁSZLÓ
az Országgyűlés
elnöke

VENDÉKOK:
Szász János
a Nemzetstratégiai
Kutatóintézet elnöke

VENDÉKOK:
Biro Ildikó
a Duna Palota
igazgatója

EGY CSODÁLATOS ESTE

A Duna
Palotában

Köszönet és hála

2-szer 1 millió forint
támogatás a székely
közösségeknek

» 6. oldal

■ Asztaltársaságok
névadói

AKIKRE BÜSZKÉK A SZÉKELYEK

Tisztelegve a nagy elődök dicső tettei előtt, az Első Budapesti Székely Bál az táltárságait egy-egy, a székelység történelmében, művelődéstörténetében kiemelkedő jelentőségű személyiségről nevezte el a szervezők. Így idézték meg többek között a híres székelyudvarhelyi Emlékez és Parkjának tizenhárom alakját is. ✨

Orbán Balázs

» 4. oldal

Kékiringó Néptáncgyűttes

Az összetartozás örömeivel JÁRD KI LÁBAM, JÁRD KI MOST!

A vendégeket székelyruhába öltözött táncosok fogadták. A Himnusz és a Székely himnusz elnéklése után a fővédnöki és védnöki köszöntők következtek. Az ünnepi műsor koncertjét a Forrás Művészeti Intézet szervezte, amely a jazz, a rock, a blues és a népzene kiválóságait kérte fel egy magyar népzenei alapokon nyugvó, kortárs zenei produkció megalkotására. A fellépő művészek (Ferenczi György és a Rackajam, Both Miklós, Szokolay Dongó Balázs, Kubinyi Júlia) műsora nyitott szívekre és értő fülekre talált a bál közönségében. Az ünnepi műsor a kiváló udvarhelyi Kékiringó Néptáncgyűttes lendületes előadásával folytatódott.

A székely hagyományokat követő hál vacsora után Giszti Anna, Bányi Zsuzsa, Szabó Gyula, Takács Zsuzsa, Katrics Kriszta és Koltyek Antónia tervezők munkáiból divatbemutatót is láthattak a vendégek, miközben Berecz András vidám meséin derülhettek. Ezután táncra perdültek ifjak, még ifjabbak és az örökifjak is, a talpalávalót a Standard Band zenekar szolgáltatta. Végül, számos önzetlen támogató felajánlásából, a tombolanyeremények sorsolása következett, aztán folytatódott a tánc hajnalig.

II. Rákóczi Ferenc asztaltársaság

Szent László király asztaltársaság

Wass Albert asztaltársaság

Wesselényi Miklós asztaltársaság

Gábor Aron asztaltársaság

A BÁLTEREM ASZTALTÁRSASÁGAI

Tamási Áron asztaltársaság

Báthori István asztaltársaság

Bethlen Gábor asztaltársaság

Bem apó asztaltársaság

Fráter György asztaltársaság

Kós Károly asztaltársaság

Bethlen István asztaltársaság

Csaba királyfi asztaltársaság

Hunyadi János asztaltársaság

Nyíró József asztaltársaság

AZ ELSŐ BUDAPESTI SZÉKELY BÁL ASZTALTÁRSASÁGAINAK TISZTELETBELI NÉVADÓI

A SZÉKELYEK BÜSZKESÉGEI

Báthori István

(Székelyszék 1533. szeptember 27. – Grodnó, 1586. december 12.), erdélyi fejedelem, Lengyelország királya.

Kiváló politikai intéző volt, leveles stílusmunkák. Erdélyt megerősítette, fejlesztette a gazdaságot, a kereskedelmet, a bányászatot. Lengyelországon is erős központi hatalmat épített ki. Hódoltságban sok erdélyi katonát szolgált, a király legjelesebb katonái a székelyek voltak.

Csaba királyfi

A székelyek legendás vezére.

A székely nép esztétikájának szervesen kötődik Csaba királyfihoz. Az Attila halálát követő harcok során Csaba vezette népet, aközben Görögországra menekült, majd innen tért vissza. Halála után sem hagyta el utódait a harcokban, amikor a székelyek Csaba királyfihoz imádkoztak, lovascsapatával megjelent az égi Harak Újan (Teyar), a támadókat elűzve védte meg őket, majd visszatért az égbe.

Bem apó

József Zachariás Bem (magyarosan Bem József), a székelyek Bem apója (Tárnó, 1794. március 14. – Aleppo, 1850. december 10.), lengyel és magyar honvéd altábornagy.

Az 1848-49-es szabadságharc idején Bem altábornagy határozott intézkedéseivel rövid idő alatt újra rendezte a székelyt, Erdélyből szinte teljesen kiszűrt erdélyi hadsereget. Pékdamutató szellemi tevékenysége átragadt katonáim is. Különösen a székelyek magukénak hozta nagy-nagy tiszteletet.

Fráter György

(Kamú, Horvátország, 1482. június 18. – Alvinc, 1551. december 17.), pálos szerzetes, katona, országos és erdélyi politikus, helytartó, váradi püspök, majd esztergomi érsek és bíboros.

A 16. század második felében kialakult Erdélyi Fejedelemség megszervezése Fráter György nevéhez fűződik. Nagyszámú katonai, papi, politikai, diplomáciai képességeket rendelkezett. Számos tisztséget töltött be: volt királyi tanácsos, helytartó, kormányzó és erdélyi vajda. Bűténnek utolsó évében megkapta az esztergomi érseki méltóságot és a bíborosi rangot is.

Bethlen Gábor

(Marosillye, 1580. – Gyulafehérvár, 1629. november 15.), erdélyi fejedelem (1613-1629), I. Gábor néven megválasztott magyar király (1620-1621), a 17. századi magyar történelem egyik legjelentősebb személyisége.

Unokádai alatt megszilárdította Erdély helyzetét, az ország gazdasága és kulturális élete egyaránt fejlődésnek indult – ezt az időszaktól általában „Erdély aranykora” néven ismerik.

„Az, amiért Erdélynek több fejedeleme volt, mint édesanyja [...] mikor azonban különleges hangnűvel ejtik ki, hogy «a fejedelm», minden erdélyi egyre Bethlen Gáborra gondol.” (Makkai László)

Hunyadi János

(1407 körül – Zimony, 1456. augusztus 11.), középkori földesúr és hadvezér, a „nagy törökverő”, kormányzó (régens).

A középkori Magyar Királyság egyik legjelentősebb hadvezére. Főtevékenységének tekintett hazája védelmét és az ország hatalom erősítését. Hunyadi 1442-ben több nagyszámú győzelmet aratott a Mohácsi csatában, hatalmas török sereg felét Erdélyben. 1456-ban Nándorfehérvárral legyőzte a szultán tróntörőse tüntetésben lévő seregét. A győzelem emlékére vezetett be III. Kallistusz pápa az Uniók szentváltása ünnepét az egész egyházban.

gróf Bethlen István

(Görnyeszeg, 1874. október 8. – Moszkva, 1946. október 5.), politikus, államférfi.

A nemzet és az erdélyi ügyek iránti mély elkötelezettségű államférfi. 1921 és 1931 között Magyarország miniszterelnöke. Meghatározó alakja az Erdélyi Székely Nemzeti Tanács megalakulásának, és tiszteletre váltak a budapesti Székely Nemzeti Tanács működésében is.

Kós Károly

(Temesvár, 1883. december 16. – Kolozsvár, 1977. augusztus 25.), építész, író, grafikus, könyvtáros, szerkesztő, könyvkiadó, tanár, politikus.

Tervezői munkájában elsősorban a kalotaszegi népi architektúra, az erdélyi népművészet és történelmi építészeti emlékek motívumait igyekezett felfedezni. Alapító tagja volt az Erdélyi Népművelési Társaságnak (1921). A második világháború után a Magyar Népi Szövetség Kézbesi megyei elnöki tisztségét töltötte be, majd 1946-1948 között nemzetgyűlési képviselő volt.

Nyirő József

(1889. július 28. Székelyszombor – 1953. október 16. Madrid), író.

„Nyirő József a két világ közötti erdélyi magyar irodalom markáns egyénisége, igen jelentős alkotója, legnépszerűbb prózáinak egyike, a szépség és az erdélyi magyarság kedvéért szövegezte. Szépítő, ábrázoló és lap-teremtő!” (idézet: Mészáros Endre előadásából)

Gábor Áron

(Berck, 1814. november 27. – 1849. július 2.), szabadságharcos katona.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc legenda ágyúterítője és tüzeletűje volt. Miután a Székely Nemzeti Cytus elfoglalta az ágyúterítés lehetőségeit, megintette az első oroszról, amellyel legyőzte Puchner császári tábornok seregét. A 93 ágyút öntő Gábor Áron Ben József tábor őrmesternek, Kossuth Lajos a székelyvidéki hadvezérnek igazgatójának nevezte ki. Házi halálát halt: a kolerás csatában, az orosz cári csapatok elleni tüzeletű, oroszcsapatban ágyúterítője által vesztette életét.

Szent László király

(Lengyelország, 1046. június 27. – Nyitra, 1095. július 29.), Árpád-házi magyar király (1077-1095).

Bátor, harcokban résztvevő, szorgos, igazságos törvényalkotó király volt, uralkodása alatt szilárd rend volt az országban. Nevéhez fűződik István király szentté avatása. Legendája a keleti ábrákban, a néphagyományban és a templomi falfrészekben is tovább él. A tatár betörésekor a honza felháradó székelyeket is meggyőzte: csodálatos módon, aranykoronával a fején, harci eszközökkel szilárd szemből a tatárokkal.

Wesselényi Miklós

(Zátló, 1796. december 30. – Pest, 1850. április 21.), az országgyűlési főrendiház vezetője, az MTA igazgatója és tiszteletbeli tagja.

Személye és életműve több vonatkozásban is fontos eleme volt az erdélyi magyarság műveltségének: szerepet játszott az 1848-as forradalmat megelőző erdélyi reformmozgalmakban, röpirata a mindenkor erdélyi politika alapelveit szolgáltatta le, személyes hősiességével (bevetése és ottani megvakítása) is kivívta az utódok emlékeztetését. 1848-ban jelentős része volt abban, hogy a kolozsvári országgyűlés is kimondta Erdélyi unióját Magyarországgal.

Wass Albert

(Világút, 1908. január 8. – Astor, Florida, 1998. február 17.), erdélyi író és költő.

A trianoni magyarság nagy nemzedékének nagy személyisége, nagy idek írómatartója, az Erdélyi Világ szerkesztője volt tizenévek. Így, költői munkásságának minden értéke a Magyar Örökség része.

„egy órád alatt világ emberiségének lelkesedése ragok.”

II. Rákóczi Ferenc

(Borsó, 1676. március 27. – Rodostó, 1735. április 8.), erdélyi fejedelem, a szabadságharc vezetője.

„Cum Deo pro patria et libertate!” (Istenem a hazám és a szabadságért!) – a szöveget a kurucok burdítására írta zászláira, eggyé vált a nemzeti a szabadságharcban személyes kitűzése során, miközben megőrizte kivétel tartását. Példamutatásával a nemzeti szabadságharcot, nemesség, emberiséget mentette át a még nagyobb időre. Hat nyelven beszélt és írt: magyarul, latinul, franciául, olaszul, németül és lengyelül. Az ország legnagyobb földhitelesének számított. Éntes, dolgos, barátságos, nemes lelki, jótékony volt, és közben szorongó, alázatos tudott maradni.

Tamási Áron

(Farkaslaka, 1897. szeptember 20. – Budapest, 1966. május 26.), Kossuth-díjas író.

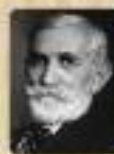

A székely néphalálak, népdalok és népi mókák írója. Az Ábel-trilógia szerzőjével mállak kaphatták meg a világot az örök kérdésre: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” A szöveg az a fírat olvasható:

„Törzseben székely volt, fu fannának, / Félőges székelyi börtöl székelynek.”

Benedek Elek

(Kisbácson, 1859. szeptember 30. – Kisbácson, 1929. augusztus 17.), magyar újságíró, író, mesemondó.

Írásai arodalommal, a népi kultúrával, a népről, valamint a költészet kérdéseivel foglalkozott, napilapokat és folyóiratokat szerkesztett. A magyar gyermekirodalom megteremtője, ő a nagy mesemondó.

„Ebbe a házba be van falozva a lélek, a lélek, amelynek minden darabja egy-egy könyv, az én véremmel kintet méz: ragyogó óceán – nem, nem, ez a házat csak eleven lehet, megemelt nem.”

Dsida Jenő

(Szalmánómeti, 1907. május 17. – Kolozsvár, 1938. június 7.), erdélyi költő.

A fiatal költő aktív szerepet vállalt az erdélyi nemzeti irodalom mozgalmában: tagja volt a budapesti Irókörösnek, a marosvásárhelyi Kemény Zsigmond Társaságnak 1929-től, titkára az Erdélyi Katolikus Akadémiának, lektora az Erdélyi Szépművészetek Versének választó bíráló házaszerető, a haláléletem, a mely katolikus vallásosság és a szentem.

„Jézus a hittem, a hittem, az élet minden körülmények között megmaradt szépségem. Jézus a mindenható mosolygóm.”

» folytatás a 8. oldalon

ÉREZZÜK OTTHON MAGUNKAT

■ Részletek a bál fővédnöke, Kövér László házelnök úr megnyitó beszédéből

Az ember ott mulat, ott bálozik, ahol jól érzi magát.

A nemzeti összetartozásról szóló törvényt, a magyar állampolgárság és a szavazati jog kiterjesztését szolgáló törvényeket a Magyar Országgyűlés elfogadta és a magyar állam végrehajtja, de a külföldi magyarok és így a székelyek lelki otthonosságát Magyarországon csak a magyarországi társadalom tudja megteremtetni, csak a magyar és székely emberek egymás iránti szeretete biztosítja, hogy Székelyudvarhelyről indultak otthon érezni magunkat Budapesten, és Budapestről érkezve otthon legyünk Székelyudvarhelyen.

A ma esti együttlétünk azonban több mint egy hánypótló társasági esemény, hiszen megváltott belépőjegyeinkkel segíteni tudunk két jó ügyet: segíteni tudjuk a márcusvári helyi Palatyrat abban a lélekmentésében, amelyet az erdélyi magyar gyermekek, azaz a magyar jövő érdekében végez és segíteni tudjuk Óklánd Árpád-kori templomának megújítását, amelyet jelenleg az unitárius egyház közösség tölt meg élettel.

A Székelyföldet ölelő szeretet jegyében kívánom a székelyeknek, hogy a mai, első budapesti székely bál után még nagyon sok bált szervezzenek a nemzeti Fővárosban, gyarapítsák a barátait, a tiszteletbeli székelyek számát Magyarországon és a nagyvilágban egyaránt, kívánom minden budapesti és magyarországi honfitársunknak, hogy látogassa meg Székelyföldet, lelje meg székely barátait, akik mindig várják őket. ✨

FELELŐSSÉGGEL ÉS HŰSÉGGEL

■ Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökének köszöntője

Vajon miért várjuk mi, székelyek, Csaba királyfit csillagösvényen?

Talán azért, mert útvesztőink egybeolvadásán mindig is köt állócsillag nyomán tudtunk eligazodni: a felelősség és a hűség csillagai nyomán!

Ezek a csillagok vezettek bennünket, amikor útjára bocsátottuk a Tiszteletbeli Székely címet, válaszként a gyászra emlékeztető 2004. december ötödikére. Ezek a csillagok vezettek Kövér László elnök urat, mikor a Székely Nemzeti Tanács küldöttségeként bocsátást nyertünk a Nemzeti Házba. És ezek a Csaba királyfi patkónyomán legfényesebb csillagok fognak elvezetni autonóm státuszunk végső beteljesítéséhez is.

"En azt hiszem, hogy a székelységnek szerepe még nincs lejtőn, én azt hiszem, hogy ezen hős népek a jövőben még hivatása van, s ebből kifolyólag azt hiszem, hogy nagy nemzeti bünt követünk el, midőn e népet figyelmen kívül hagyjuk" – mondta a legnagyobb székely, Orbán Balázs, és ezek a gondolatok állnak a Tiszteletbeli Székely cím oklevelén is.

Székely és magyar testvéreim, kedves barátaim! Csaba királyfi egyszer valóban visszat fog térni köztünk. Akkor fog visszatérni köztünk amikor elérjük a célt. Akiket a felelősség és a hűség páros csillaga vezet, nem téveszthetők szem elől azt a napot. ✨

KÖSZÖNET ÉS HÁLA

■ 2-szer 1 millió forint támogatás a székely közösségeknek

A jótékonsági bál hatalmas sikerrel zárult, hiszen a szervezők 1.000.000 Ft támogatást tudtak nyújtani a mutációsárbéti Szent Erzsébet Társulásnak. A támogatást a közösség vezetője, Baki Béla Pál István atya köszönte meg, és elmondta, hogy minden adományt a gondjait bízott gyerekek ellátására és minél tartalmasabb nevelésére fordítják.

A jótékonsági bál további 1.000.000 Ft támogatással segítette az óklándi unitárius közösséget. Kelemen Lajos Levente lelkész úr nagy örömmel mondott köszönetet a segítségért, hiszen ezáltal közösségük őrlási lépést tehet különleges Árpád-kori templomuk felújításának megkezdéséhez. ✨

A RÁD BÍZOTT DRÁGA KINCSET ŐRIZD MEG!

Lelkesésként vallom, hogy minden egyes templomban benne van egy közösség műltja, jelene, s hiszem, hogy jövendője is. Ezért kötelességünk az elődeinktől ránk bízott szent örökséget megőrizni. Ezt teszt - több mint 700 éve - Óklándi közösség is, még akkor is, amikor e feladatuk felülmúlták erejét, lehetőségét. Tíz esztendővel ezelőtt - javításra hívó szavakra - egyik atyánkhoz azt írtuk: igaz, hogy halván éve sikerült felújítani a templomot minden költségség nélkül, de akkor eszéketszázan voltunk. Ma harminszötvenen vagyunk. Akkor húsz-harminc évesek voltunk, ma legtöbbünk elöregnek a hetvenet.

Sápt elmondása szerint Kelemen Levente lelkesen kötelezte az örökségre. Jözzel a hitet jötem haza, a Káshomori melle, ahol ősem is élt. Örökséget hagyott rám dednagyapám, aki kántortanítóként Homoródcárcsónfalván iskolakertet hozott létre, benne egy egyedülálló szülőgostertye tőrtvényről. És örökséget hagyott rám nagyatyám, Kelemen Imre, aki az óklándi templom újáépítésénél a közösségnek volt a lelkesze.

Az óklándi emberek nem csak a történelmükkel szeretnének büszkellenni. Ők a jövőkkel is számolnak. Ugyan 1941-ben több mint ezerétszáz lelket számoltak, s az elmúlt ében csupan háromszötvenet, de tavaly nem temetők a faluban, keresztelőköl ellenben hat is volt.

Kelemen Lajos Levente tiszteletes,
a hit jötkörsége beretelével támogatót
óklándi antónius közösség vezetője

„ITT MINDENIK AZ ÉN GYERMEKEM”

Bakó Béla (Pál atya) 1954-ben született Marossárpatakon. A Gyulafehérvári Római Katolikus Teológia elvégzését követően Csíkszereda, Orotva, illetve a mőcvidéki Brád után 1990-ben Marosvásárhelyre helyezték előljárói, ahol 14 évig szolgált. 1990-ben vált a ferences szerzetesrend tagjává, majd házfőnökévé, mivel érezte, így tudja legjobban szolgálni Istent és az embereket egyaránt.

Pál atya - papi teendői mellett - felvállalta a hidegvölgyi romák támogatását, tíz évig börtön, tízenégy év cigánypastorációt végzett, iskolába járó gyerekeknek adott ebédet, és segítette őket életfáni tanulásukban. 1994-ben megnyitotta Marosvásárhely első szegénykonyháját. Négy évvel később kerültek hozzá az első gyermekek, jelenleg harmincöt lélekről gondoskodik. „Tizenévesekéik életükük betöltése után addig maradhatnak, míg elindítjuk őket az életben, és azután is figyelemmel követjük sorsuk alakulását, hisz itt mindenik az én gyermekem” - mesél a mosolygó szemű, „szolgatársas” atya. A pályázatok igénylése egy társulats létrehozását tette szükségessé. Így jött létre a Szent Erősebet Társulás. Az atya önértéből tenemti elő tizenhat szociális munkás és hat pedagógus bérét, az öt ház havi kiadásait, a harminckét gyermek ruházatát és a három csecesmő pelenkáját.

Pál atya,
a hit jötkörsége beretelével támogatót
marosvásárhelyi Szent Erősebet Társulás vezetője

Az első budapesti székely bál asztaltársaságának tiszteletbeli névadói, a székelyek büszkesége!

Apáczai Csere János

(Apáca, 1625. június 10. – Kolozsvár, 1659. december 31.)

Filozófiai és pedagógiai író, teológus, a hazai művelődés, tudományosság és nevelésügy úttörője, a Magyar Encyclopaedia megalkotója, harmóniát teremtetett erdélyi, magyar, európai és egyetemes emberi értékek között.

„Építészemnek mondhatnám gondolt magam, mert annálkál dolgozhaték el nem jutokba. Alj inkább, mint új, fűs, mint magam, sőtba tudományi figyelmet kezdéssel le ne talál. Az munka küty megírják a verba.”

Barabás Miklós

[(Kézdi) Márkosfalva, 1810. február 10. – Budapest, Ferencváros, 1898. február 12.]

Festő, a magyar biedermeier festészet legkiválóbb mestere, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, kereszt portréfestő, nemcsak a szemes jelszavgyűjtés megfigyelt, de képei a kor hangulatát tükrözik, több művét a Magyar Nemzeti Galéria őrizi.

Berde Mária

(Kacskó, 1889. február 5. – Kolozsvár, 1949. február 20.), író, költő, műfordító, tanár.

Publikált a Pesti Naplóban, kutatott Bécsben, tagja volt az Erdélyi Írók és a Kemény Zsigmond Társaságaknak, később az Erdélyi Szemle, a Zord költő, a Tiszek és a Napkelet munkatársa. Megalapítója és fűlálál megkötője a Dolgozó Nőnek. Halk szavú, epikum filé hajló, érzékeny lírikus, érzesebb költőben jó szándékú költői harcos. Legfontosabb kötetek: Haláltánc (regény, 1924), Sehosezrede harmaza (versek, 1928), Feküdtök (regény, 1930), Pálango Rubeika története (elbeszélés, 1933), Tízszé karmencia (regény, 1936), A hajnal embere (regény, 1942). „*Jón, jón az élet, nívójaga maradt. / Villámra veti keszél jármút / De kősmennel lelkem a vízek felett / Többé álmoda magam álma.*” (Berde Mária Sirály)

Bölöni Farkas Sándor

(Bölön, 1795. január 15. – Kolozsvár, 1842. február 4.), író, műfordító, utazó, művelődésszervező, az MTA tagja.

Jogi tanulmányai után Schiller és Goethe fordított, majd 1830-1832 között nyugat-európai és észak-amerikai utazást tett. Ezek leírását 1834-ben adták ki Kolozsvárott, de a mű hamarosan titellistára került (VIII. fejezete tartalmazza az Amerikai Függetlenség Nyilatkozat első magyar fordítását). Fontos szervezője volt az erdélyi közművelődési irányítás alatt jött létre a Kolozsvári Casino, a Vasárnapi Újság, a Viro Intezet, az Asszonyi Chvárs Egyet, de egy ideig volt a kolozsvári jtkozszi „*Irólóvó titkár*” is.

„Mert a megtérülés, önszágunka kizárás és megfogadás néhe: pályája hajvett ezen csúlska aszembat mutatja neki a pupa és aszfékzása, s mind a jéso személete csejéjára, neholaként kiállta a vallásos csejéjéit, megérte tovább halad ellett polgár.” (Nápolyi mész)

Csanády György

(Székelyudvarhely, 1895. február 23. – Budapest, 1952. május 3.), költő, újságíró, rádiórendező, a Székely himnusz szövegének írója. A Kereskedelmi Akadémián tanult, de irradalomból elt. Az I. világháborúban megsebesült, Magyarországra került. Meglakította a Székely Igvetem és Pestiakai Hallgatók Igvetését. 1921-ben megírta a Mihály Kálmán által megzenésített későbbi Székely himnusz szövegét. Az Új élet, a Híd című lapok szerkesztője, majd a Magyar Rádió munkatársa. Verskötete: Az évek (1922), Álmodok (1926) és Évek 1923-1930 (1934).

Kőrösi Csoma Sándor

(Csomakőrös, 1784. március 27. – Dardzsiling, 1842. április 11.), nyelvutadó, könyvtáros, a tibetológia és a tibeti-angol szótár megalkotója.

Az élete végére csáinon hűz nyelven beszéd isen önmeghatározása szerint „*székely-magyar Fekélyből*”, aki így vallott magáról: „*Fühatamam, hogy elhagynom hazamut, s Kőletre jövök, s ahogy csak lehet, becsúlván mindennapi környezetem, egész életemet oly tudományoknak szenteltem, melyek a jövőben hasznára lehetnek az európai tudós világak általán, és különös világot vehetnek bizonyos, magam általán lévő adatkokra nemzetem történetében.*” És úgy is lett: életműve márkidőző nem a magyar nép, de az emberiség kultúrtörténetében.

Ignácz Rózsa

(Kovácsa, 1909. január 25. – Budapest, 1979. szeptember 25.), színésznő, író, műfordító.

A Színháztudományi Egyetem után a Nemzeti Színház tagja. Első írását Benedek Elek kötetbe a Cambraban (1925). A Pesti Társaság tagja kére választották. Könyvei a moldvai, bukharai, erdélyi magyarság történelmi viszonytaggairól és színházról történelmi nagy alakjairól szólnak. Utazásai távoli tájakról tudósítanak. Román nyelvűből készített mandardó fordításokat. Férje Maklái János újságíró, politikus volt. Fia, Maklái Ádám Kossuth-díjas költő. „*Az moldáviai történetből egyenlőhöz közel próbáljuk kátóvni. A politika áldatam a politika vékkeit néha – kálíi vesekés után – megfogadni. A márkidőző madságt az embert sőtba.*” (Jókai Anna Ignácz Rózsaó)

Krizsa János

(Nagysajtó, 1811. június 28. – Kolozsvár, 1875. március 26.), néprajzkutató, költő, műfordító, unitárius püspök, az MTA tagja.

Bolcselvi teológiai és jogi tanulmányai után a németül, angolul és franciául is beszédő ifjút Berlinbe küldték tanulmányokra. A Remény című folyóirat megalkotója. Egyházi beszédek, versek, műfordításai mellett legjelentősebb műve a Vadászok című székely népköltés gyűjtemény, amelynek második kötetét (his a gyűjtemény kor volt már életben) 150 évet kellett várni (2013). A népköltészet gondolatát és kértá jelentőségét jelzi, hogy a mesék egy harmadik kötetre várnak. Ittunk benne, hogy nem kell másfél évszázadot várniuk.

Lőrincz Márton

(Korond, 1911. október 28. – Argentína, San Carlos de Bariloche, 1969. augusztus 1.), olimpiai bajnok birkózó.

1934-1937 között kötöttfogásban és szabadfogásban 10 alkalommal vett részt a magyar válogatottban. Európa-bajnok (1934, Stockholm), majd szerülten is Európa-bajnoki ezüstérmes (1935). Az 1936. évi olimpiára de Papp László készítette föl, és a kötöttfogású hírnévcsapattal együtt (56 kg) győzött.

Márton Áron

(Csákoszentdomokos, 1896. augusztus 28. – Gyulafehérvár, 1980. szeptember 29.), az erdélyi katolikus egyház püspöke.

Jelmondata: „Non minus laborem” (Nem futamodom meg a munkától) egész tevékenységét és közzétett egyházi beszédét jellemzi.

„Váramnak kint aprókai láncok vannak, hátukkal mégis a szentet megragadják. Halmány halmagok vannak, de a fű fűgyűlése mégis a fűcsirtát jelképezi. Ám vannak halmagok, hogy hátukkal megakadályozzák Istent a hirtelen elágyban.”

Mikes Kelemen

(Zágrán, 1690. augusztus 8. – Rodostó, Törökország, 1761. október 2.).

II. Rákóczi Ferenc íródeszkája, kamarása, aki 1711-ben, a szabadságharc bukása után pusztán szerzetből és hűségéből ellátta az utat budosai útjára Lengyelországban, Franciaországban és Törökországban, ahol legfőbb műveit, a Törökország leveleket írta.

„Nincsen sem nyomasztó, se sír, se hely a szentek előtt, a szentek nem rendelkeznek magunkkal, hanem...”

Zsögödi Nagy Imre

(Csákosgyöd, 1893. július 25. – Csákosgyöd, 1976. augusztus 22.), festőművész.

A Magyar Önképző Társaság (2005) művész a budapesti Képzőművészeti Akadémia után visszatért szülőfalujába, majd Kolozsvárra. Ott él és alkotott. A székely nép és táj művészeti megfigyelője. Válmányi szerint: „Német nem felejtkeztem – hanem – megpróbáltam a természetet jelölni. Róla is jelölés az a német nyelv. Ez kell lenni, jelölés – no és megvárni. Ahogy a természet elhagyta, ott is hagyta, mert nem is volt benne...”

Orbán Balázs

(Lengyelbánya, 1829. február 3. – Budapest, 1890. április 19.), író, néprajzi gyűjtő, a magyar országgyűlés és az MTA levelező tagja.

Később, majd nyugati utazásait követően az abszolutizmus óráit arra használta, hogy bejárja a Székelyföldet. Híreket minden településre, vármegyére, természet- és néprajzra, szorgalmasan gyűjtött, fénypépet. Munkája eredményeként 1868-1873 között hat kötetben kiadta Elmélet

A Székelyföld leírása történelmi, régészeti, természettudományi és néprajzi szempontból címen.

Szabédi László

(Sárosterháza, 1907. május 7. – Kolozsvár, 1959. április 18.), költő, újságíró, műfordító, műközelítő nyelvész.

A Baumgarten-díjas költő teológiát és filozófiát tanult, majd az iskolától elszakadva költészetet írt. A Bolyai egyetem beiratkozásakor (1939) tanácsot magartatása miatt a Securitate zaklatta, ezért titkársásként 1939. április 18-án Szamosfalva határában a vonat elé vetette magát.

„Nem átkozom, hogy gyengébb vagyok annál, / kit nekem becsülni kellett / a magam, / és nem szeretem, ha valaki maradni, / s nem kívánok segíteni / jönni nálam.” (Szabédi László: Almodaráz mérték)

Pál Lajos

(Korond, 1938. április 2. – Székelyudvarhely, 2012. november 9.), költő, festőművész.

Kiváló művész és a Magyar Művészeti Akadémia tagja. 1956-tól követően megírta a történet, majd sikeres költő és festő vált belőle. Művésze az erdélyi tájban, később a Ká-Kakadó világban, / s nem kívánok segíteni / jönni nálam.” (Pál Lajos: Július)

Urmánczy Nándor

(Maroshévíz, 1868. október 1. – Maroshévíz, 1940. október 31.), képviselő, politikus, író.

Írói és politikai munkássága szorosan kapcsolódott nemzeti identitáshoz, elsősorban a Székelyföld és a székelység érdekében mind teljesítő magyarsághoz. Meghatározó volt a szerepe a budapesti Székely Nemzeti Tanács működésében. Tevékenységet fejtett ki többek között: a Nemzeti Huszárkó megújítása, az erdélyi országzászló megalkotása, a budapesti Székelység terén felállított Észak, Dél, Kelet, Nyugat szoborcsoport megalkotása.

Ifj. Ugryon Gábor

(Marosvásárhely, 1880. január 8. – Bakonybél, 1960. október 27.), politikus, miniszter.

Régi primer székely család sarja, Ugrocsa és Maros-Torda vármegyék, majd Marosvásárhely Eszékjének, később pedig az Esterházy- és a Wekerle-kormány belügyminisztereként állt az állam és a nemzet ügyének szolgálatába. A székelység ügyét illetően nagygyűlést szervezett, külföldi fogalmazott és kormányzati tényezőkkel tárgyalt. A Székely Nemzeti Tanács 1918. december 8-án megtartott nagygyűlésének egyik vezetője volt. Addig, amíg el nem dönt, hogy az I. világháborút követő békekonferenciára Magyarországra kende, hogy nagy dőlt, az ügyet, / s nem kívánok segíteni / jönni nálam.”

A SZÉCHENYI TEREM ASZTALTÁRSASÁGAI

BÁLI ÉLETKÉPEK

A TISZTELETBELI SZÉKELY BALOGH MIKLÓS

Részletek egy rend-
hagyó méltató beszédből

Balogh Miklós – mint minden rendes székely és magyar ember – segítőkész, jó ügyeket mindig lehetősége szerint támogat, még akkor is, ha ez némi menedzsmenttanácsokat is jelent. Konkrétan pedig: Nagy dolog lenne a pesti beltérben, ha a körben felsorakoztatná valaki azokat a székelyeket Magyarországról és a Kárpát-medencéből, amelyekhez Balogh Miklós és a cége fenttartásosan, adományként vagy kedvezményesen biztosította az alapanyagot. Mindenem nagyszemű teljesítményeként Balogh Miklósnak azonban nem jama feltétlenül tiszteletbeli székely cím. Amiótt viszont feltétlenül jár neki, az egy olyan teljesítmény, amelyre eddig nemhogy egy tiszteletbeli székely, de még egy igazi székely sem volt képes. Így Székelyföldön felállított, tudomados magyar millenniumi emlékoszlopot a minden állammal közzétetni 2013-ban – nos, Hölgyeim és Uraim, az az a teljesítmény, amire eddig senki, csak Balogh Miklós volt képes!

Az a helyzet, kedves Miklós, nem árt, ha ementől van kitűzöttünk egy igazi községiért. Isten hozott a tiszteletbeli székelyek sorában, gratulálunk!

Both Miklós, Ferenczi György és zenésztársaik

Szász Jenő, fővel

Kubinyi Júlia

A támogatók által felajánlott tombola-nyeremények

AZ ÖSSZETARTOZÁS ESEMÉNYE

Részt a bál védnöke, Biro Ildikó, a Duna Palota igazgatója köszöntő beszédéből

Szekelyföld. Valójában csak egy kicsi darabkaja a Föld nevű hatalmas bolygónak.

De amióta ember él arra, mindig nagy és fontos kérdések helyszíne volt.

Ott ma is valami nagyon fontos történik.

Őrznek, vigyáznak, ápolnak, szentgetnek valamit, amit „yalakik”, akik csak társulni néznek minket, lassan el akarják felejtetni velünk. Amit úgy hívunk: nemzeti kultúra.

Őrzik ezt Szekelyföldön, sokszor helyetünk is.

A mai bál az összetartozás eseménye. Köszönöm, Szász Jenő Előnk Úrnak, hogy a Duna Palota lehet ennek az otthona. Külön köszönöm az együttműködést a Szekelyföldért Alapítvánnyal és a Nemzetstratégiai Kutatóintézet munkatársaival. Boldogság a nagy munka után látni annak gyümölcsét.

Es köszönöm Önöknek a szívvel jövő érdekességüket.

Media támogatók:

Motiválász

Demokrata

Támogatók:

Thi Házicevski

MINISZTERISÉG A KULTÚRA ÉS A KÖZÖSSÉGI ÉRTÉKEKÉRT

